

notere i Debtors (f. Eks. Statsgældsdepartementets eller en Kreditforenings) Bøger, saafremt der ikke inden for den nævnte Frist er indgivet nogen Anmeldelse, hvorved Retten bestrides. Ejeren sikres tillige mod at miste Obligationen, idet han, hvis den kommer ham af Hænde paa uregelmæssig Vis, kan indgive Anmeldelse til Debitor og derved forhindre, at nogen anden oppebærer Renter, faar sin Ret noteret el. lign.

Kap. V, §§ 36—40, indfører visse Ændringer i Noteringsinstituttet, hvoraf den vigtigste er den, at *Fristen afskaffes*, saa at ny Notering straks fortrænger ældre Rettigheder — af Hensyn til, at Omsætning af Værdipapirer nu er langt livligere, end den var i 1844. Det fastslaas derhos, at Noteringsinstituttet ikke gælder Aktier.

Efter hidtil gældende Praksis maa ved Notering paa Navn Navnet fremgaa af en Paategning paa selve Gælds-brevet. Dette ændres saaledes, at det er tilstrækkeligt, at Gælds-brevet faar Paategning om, at det er »noteret paa Navn«.

§ 41 indfører for at sikre Ejersinteresserne den Regel, at Debitorinstitutionen stikprøvevis skal *kontrollere* Noteringernes Rigtighed ved Udsendelse af Meddelelser til de tidligere noterede Ejere.

Kap. VI. Forældelse af Massegældsbreve og Kuponer.

Ifølge Danske Lov 5—14—4 forældes Gældsbreve i Løbet af 20 Aar fra Udstedelsesdagen; Afbrydelse kan ske ved udenretlig Mindelse.

Lovens Kap. VI, §§ 43—49, indfører for de fleste Masse-gældsbreve en *tiaarig* Forældelse, der løber fra Forfaldsdagen, og som kun afbrydes ved retslige Skridt.

I § 48 bestemmes — i Modsætning til hidtil gældende Ret —, at Forældelse af Massegældsbreve ikke omfatter Kuponer, der forfalder senest Dagen for Gælds-brevets Forældelse.

Til Afbrydelse af bortkomne Statsobligationers Forældelse krævede § 2 i Lov af 28. Januar 1871 Anmeldelse inden 5 Aar af Forældelsestiden. Lovens § 49 giver nu en Regel for Massegældsbreve i Almindelighed, hvorefter det er tilstrækkeligt, at Anmeldelse er sket inden Forældelsesfristens Udløb.